

Verslag van de gehouden evangelisatieavond o.l.v. ds. J.W. Scheurwater uit Oud-Vossemeer in september 2011.

Uit de kerkgeschiedenis:

De eerste christenen deden niet aan evangelisatie. Evangelisatiewerk werd gedaan door de apostelen en hun leerlingen (niet vanuit de gemeente). Op een moment ging men zending bedrijven en later ging men evangeliseren. De eerste christengemeentes groeiden en werden groot. Petrus woonde in Rome bij een senator. Hij hield diensten in een huisgemeente op de eerste dag van de week: Gods Woord werd onderzocht en uitgelegd, het brood werd gebroken en nieuwelingen werden gedoopt: mensen werd verteld wie God is en wie Christus is.

De eerste christenen gingen anders leven o.a. goede werken doen en deugzaam leven (vruchten van de Geest). En zij gingen anders denken op terrein van het gezinsleven: zij hielden het verbond: het huwelijk in ere: één man met één vrouw. De verhouding ouders – kinderen veranderde. Men deelde alles met elkaar als gemeente, behalve het bed. Er ontstond een goede arbeidsethiek. De visie op de overheid veranderde: men bad voor de overheid en dacht mee met de overheid.

De tijd van toen lijkt op onze tijd. De verhouding overheid – volk was slecht. De samenleving was in verval, denk bijv. aan de homoseksualiteit. Dan staan daar de christenen op met de christelijke moraal. Nu stort Europa in: de menswaardigheid stort in.

Dit is hét moment om te gaan staan voor de scheppingsopdracht: relatie man - vrouw, relatie ouders – kinderen, de opvoeding om eervol Gods schepping te bebouwen en te bewaren.

De vrouwen deden veel goede werken uit dankbaarheid voor God. Zij bezochten de huisgezinnen en betrachtten de deugden van de barmhartigheid, zij koken voor andere gezinnen en bidden voor hen. Dit vormt hun karakter. De vrouwen in Frankrijk gaan/gingen naar de begrafenis, omdat er een schepsel van God overleden is.

Het evangelisatiewerk van vroeger was het werk van de vrouwen die tijd hadden om goede werken te doen, die bewogen waren over de mensen in hun omgeving. Zo is de kerk gegroeid in vroeger tijd.

Vrouwen in het Nieuwe Testament vormden een samenbindende factor in hun dorp. Dit is een voortzetting van de opdracht die Christus aan de vrouwen geeft bij Zijn opstanding om te vertellen van Zijn opstanding. De vrouwen zetten het Evangelie om in praktische daden.

De Evangelieverkondiging door de apostelen gaat gepaard met tekenen en wonderen. Zij waren eensgezind. Het volk had achting voor hen vanwege hun leven en levensstijl. De mensen halen de zieken op, brengen hen naar de discipelen en er geschieden wonderen. Zij waren helemaal toegewijd aan God en aan Christus. Zij hadden Christus in alle dingen ontvangen, volgen Hem en staan in Hem en zij gaan door met de aardse roeping zolang het kan. De man is als Christus, de vrouw als de gemeente van de Heere en voor de Heere. Wonderen en tekenen: er worden zieken genezen. Ook in onze gemeenten gebeuren er wonderen.

Jezus genas veel zieken, maar niet alle zieken werden door Hem genezen. Jezus genas één man in Bethesda.

Wonderen en tekenen: nuchter in zijn.

Dit wordt in de toekomst steeds belangrijker willen wij niet meegesleurd worden in het morele verval dan moeten wij ons wapenen in het leven/ de manier van leven van de eerste christenen.

Wij moeten investeren in de scheppingsorde: hoe God en Christus ons leven gewild hebben m.b.t. het huwelijk, verhouding ouders – kinderen, arbeidsethos, verhouding overheid – burgers, het vieren van de zondag.

Christus wordt vlees en bloed in de dingen van Zijn Vader. Een vrouw wordt zalig in het baren van kinderen als zij het doet in het geloof. Het ter wereld brengen van kinderen en het geestelijk baren, het vormen tot een kind van God is het vormen van mensen voor de eeuwigheid.

De wereld hijgt naar orde en structuur voor het leven van de mensen. De goede orde kan alleen de orde van God zijn. Als wij dat niet meer uitleven en voorleven dan raken wij de mensen kwijt aan secularisatie. Dit is een grote roeping voor ons. Wij moeten kunnen onderbouwen waarom God het huwelijk heeft bedacht en waarom Hij tegen seksualiteit voor het huwelijk is. Waarom gaan wij naar de kerk? Om de gemeenschap der heiligen en het onderwijs uit de Bijbel.

Wij moeten geloven wat God in het Oude Testament steeds zegt: “Als u deze dingen doet zult u leven”. Het geheim is dat wij de Bedenker van de scheppingsorde kennen, dat wij door Christus bij Hem kunnen komen en later bij Hem zullen zijn.

Nu zie je om je heen de verwoesting van kinderzielen. Het gaat om het opvoeden tot karaktervolle kinderen. Wij moeten een stap verder gaan dan het waarden- en normendebat van Balkenende.

De heer Van der Vlies vroeg D’66: “Heeft u een betere wet voor een volk of een mens dan de tweede tafel van de wet van Mozes?” De eerste tafel van de wet is voor de Kerk.

De tweede tafel van de wet is een heel goed evangelisatiemiddel: voor de inrichting van de maatschappij en voor het leven met elkaar. De tweede tafel van de wet is streng, maar hij is ook verheffend voor een volk. Wij hebben een fundament nodig: die strengheid van de wet en de oproep om goede werken te doen, waarin de maatschappij beschermd wordt tegen zichzelf en tegen elkaar. Ouders moeten hun kinderen uitleggen hoe het leven in elkaar zit, anders zie je bij kinderen doelloosheid en zinloosheid. Kinderen moeten leren met een doel. Zij moeten concreet toegerust worden om in Gods schepping de weg te weten en een doel te hebben. Spreken ouders met de kinderen over hun toekomst, hun fouten, hun zonden, over hun weg door de wereld naar het einde van hun leven en het einde van de wereld? Als wij niets doen geven wij de jongeren prijs aan het denken van de maatschappij, de tv, de computer en aan zichzelf.

De kerk heeft zich teruggetrokken op de brede- en smalle weg en op het probleem: Heb je al geloof, besef je je zonden al en ben je al bekeerd? Maar de maatschappij gaat verloren als jongeren niet weten wat ze willen, de gezagsverhoudingen niet kennen, geen huwelijkstrouw zien. De mensen verliezen de zaligheid door het laten vallen van de scheppingsorde. In het huwelijksformulier staat dat man en vrouw elkaar moeten helpen en bijstaan in alle tijdelijke en eeuwige dingen, dwars door het dagelijkse leven heen. Onze ziel is erg beïnvloed door het wereldse denken en daar raken wij God kwijt.

De zeven deugden van barmhartigheid zijn beschreven in Mattheüs 25: 35 vv. waar de Heere Jezus zegt over het laatste oordeel: Ik had honger en u hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt Mij gastvrij onthaald. Ik was naakt en u hebt Mij gekleed; Ik ben ziek geweest en u hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis en u bent bij Mij gekomen. Het laatste oordeel gaat over ons dagelijks leven. Doe wel en zie niet om. Straal vriendelijkheid en hartelijkheid uit in het gewone normale, blijde leven. U komt allen in contact met mensen, het gewone contact in uw dorp. Geef uw buurman een vriendelijk woord.

In de gelijkenis van de barmhartige samaritaan liepen de priester en de leviet om de geslagen mens heen. Wie ontmoet je in één week om als christen mee te praten en wat doe je dan? Begin niet te snel over de Heere Jezus, over zonden en eeuwig leven te praten. Het zegt de mensen heel erg weinig.

De andere weg is: begin bij het gewone leven, bijv. bij de schepping. Wees eens normaal gewoon mens: geïnteresseerd in elkaars leven, praat over de gewone wereld waarin wij staan. Daarin gaan zij verloren en zoeken zij een weg. Daarin staan wij anders. Wees geïnteresseerd in de ander: in zijn werk, zijn levenssituatie. Als je dan doorpraat kun je praten bijv. over de economie. Is de economie alles? De troonredes gaan altijd over welvaart, niet over welzijn. Hoe komt een man er toe zijn vrouw te doden? Daar heeft de ander ook een mening over. Hoe denkt u daarover? Dan komt de wet en een stuk orde ter sprake. Was vroeger alles verkeerd? De Heere Jezus had toch gelijk: Uit het mensenhart komt voort: haat, nijd en doodslag. Iemand kan zeggen: Ik ben niet zo slecht. Je kunt vragen: Oefent de wet van de overheid goede invloed uit op de opvoeding? Je staat beiden in dezelfde wereld en je bent een soortgenoot (je bent ook een mens). Vanuit die positie het gesprek over het gewone leven beginnen: In welke wereld groeien mijn/onze kinderen op?

Op de laatst gehouden braderie wilden we de kinderen lokken met eendjes en het oplossen van een rebus. We stonden op straat met flesjes water met boodschap eraan over het levende water: wie dorst heeft neme het water om niet. De boodschap was: Jezus vergeeft, Jezus redt. Zonde is: je doel, waarvoor God je geschapen heeft, missen. Het is moeilijk om op straat bij de kern te komen. God begon zo niet. Filippus stelt aan de kamerling de vraag: Verstaat u wat u leest? Filippus begon de Schrift uit te leggen. Hij wandelt met de kamerling de hele Bijbel door: alle dingen zijn door God gemaakt. Hij wandelt door de wetgeving, de psalmen, de profetieën en dan ziet de kamerling de Heere Jezus.

In Berea krijgen de mensen het Woord te horen. Zij onderzoeken de dingen of het is zoals het hen verkondigd was. Dan krijgt het breedte en diepte en wordt het genuanceerd.

Christus en Zijn offer komen op vanuit de Schepping en de wet. Ik ontdek / moet ontdekken dat ik echt zondaar ben en dat ik niet opgeknapt moet worden, maar dat ik totaal vernieuwd moet worden. Je moet tegen jezelf aanlopen. Als je in een gesprek snel over Jezus begint, dan krijg je vaak verzet, zeker als iemand veel heeft meegemaakt. Jezus zei tegen Mattheüs: “Volg Mij”. Hij voelde zich geen zondaar. Jezus zegt: “Ik ben gekomen om zieken beter te maken”.

Je moet er van uitgaan dat mensen wel iets geloven. Geen geloof afnemen. Als iemand veel meegemaakt heeft, bijv. een kind verloren heeft, iemand helemaal uit laten praten. Soms krijg je de vraag: “Is Jezus echt aan alles gelijk geworden en in onze zonden gaan staan?”

Eén voorbeeld: een vrouw laten uitpraten. Tegen haar gezegd dat ik haar vragen begrijp. Toen Openbaringen 4 en 5 gelezen over de boekrol: de wereldgeschiedenis en de eigen geschiedenis. Johannes ziet de geschiedenis. Niemand kan de geschiedenis aan. Wij worden geveld door de geschiedenis. Johannes huilt en de heiligen in de hemel huilen. Eén van de ouderlingen zei: Huil niet, er is Iemand geweest die de boekrol kan openen. Hij is uit de hemel gekomen en in de huid van de mens gekropen om ons hele leven te volbrengen met hoop om mensen te redden.

Jezus heeft geen zonden gedaan. Hij krijgt een hoge roeping. Hij moet lijden en sterven in de kracht van Zijn leven: omgehakt op 33-jarige leeftijd. Zijn vijanden en Pilatus zeiden dat Hij nooit kwaad had gedaan.

De mensen hebben vaak een gesloten wereldbeeld. Stel hier iets tegenover: de kruisweg van de Heere Jezus. Omdat ook Zijn vijanden zo over Hem spraken geloof ik dat het waar is.

Een voorbeeld uit de Tweede Wereldoorlog: Een vader hield zo van zijn volk dat hij zijn zoon

in het verzet laat gaan om het volk te redden, maar hij weet dat het hem zijn leven kan kosten. Jezus kwam in de wereld die Hem vijandig gezind was. Zo voorkom je een dogmatisch gesprek over het feit dat God liefde is.

Elia stelt de grote waarom-vraag aan God. Gods antwoord is een maaltijd. Elia wordt wakker gemaakt en krijgt eten van God. God troost iemand die in de rouw is met een maaltijd. Een vrouw had bloemen gekregen. De bloemen laten iets van Gods schepping zien. Vertel dat je geraakt ben door een bos bloemen of door een kopje koffie en kom zo bij de Avondmaalstafel, waar God zegt: "Ik geef u te eten en te drinken". Draag het christelijk geloof niet dogmatisch in uw hoofd. Job gaat offeren en zegt: "Mogelijk hebben mijn kinderen gezondigd". Zie Gods algemene genade in de gewone dingen van het leven. Het christelijk geloof dragen tot in je vingertoppen, het moet door je heen gegaan zijn, en dan met mensen in gesprek gaan.

Geloof in kracht van een leven naar de Bijbelse wetten.

We staan voor de opdracht in de kerk om uit te leggen waarom het goed is om in God te geloven en wat het verschil is met o.a. de islam.

De kerk in de zeven gemeenten van Klein-Azië ging ten onder omdat zij het niet meer wisten. De kerkverlating in de grote steden wordt veel minder.

De grote middenmoot van 30-gers en 40-gers gaat weg uit de dorpen. Wij zijn erg onder de indruk van wat de wereld ons biedt, maar we hebben niet doordacht wat het uitwerkt in ons leven en in dat van onze kinderen.

Bijv. de anti-conceptiemiddelen, de moderne communicatiemiddelen. Veel mensen zijn onder de indruk van de nieuwe technische mogelijkheden, bijv. de computer.

De dertigers en veertigers zijn onder de indruk van de economie en het moderne leven. Als zij in de kerk komen raakt het hen niet in hun dagelijkse bestaan. Prof. A.A. van Ruler zei: je moet de mensen niet op een roze wolk plaatsen in de prediking, waardoor zij teleurgesteld raken, want zij moeten weer terug naar de weerbarstige wereld.

Op de Kerstdagen zijn velen op een roze wolk, maar overmorgen staat u met of zonder kerst in dezelfde wereld als gisteren. In wezen creëer je dat mensen teleurgesteld raken. Je moet de mensen vertellen dat er een concrete strijd gestreden moet worden. Dat zij voor de Heere Jezus moeten kiezen en dat het ongeloof met kracht overwonnen moet worden. Je hoort weleens mensen zeggen: Ik hou van Jezus, maar in mijn ziel zijn er nog altijd dezelfde redenen om niet te geloven. Gevoelsmatig dichtbij Jezus, maar Christus is geen Heer en Meester geworden in mijn ziel. Deze argumenten moeten overwonnen worden door argumenten die eeuwig zijn. Het gaat niet om grote acties, maar hoe staan wij in ons dagelijks leven en wat stralen wij uit.